

“Ey insanlar! Sizi tek bir candan yaratan, ondan eşini yaratan ve ikisinden birçok erkek ve kadın meydana getirip yayan Rabbinize karşı gelmekten sakının. Kendisi adına birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah’a karşı gelmekten ve akrabalık bağlarını koparmaktan sakının. Şüphesiz Allah, üzerinizde bir gözetleyicidir.”
(Nisâ, 4/1)

“Ey insanlar! Şüphe yok ki, biz sizi bir erkek bir kadından yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi boylara ve kabilelere ayırdık. Allah katında en değerli olanınız, O’na karşı gelmekten en çok sakınanınızdır. Şüphesiz Allah hakkıyla bilendir, hakkıyla haberdar olandır.” (Hucurât 49/13)

“Allah, size kendi cinsinizden eşler var etti. Eşlerinizden de oğullar ve torunlar verdi ve sizi temiz gıdalarla rızıklandırdı, Öyleyken onlar batıla inanıyorlar da Allah’ın nimetine nankörlük mü ediyorlar?” (Nahl, 16/72)

“Allah’ın varlığının belgelerinden biri de, kendileriyle huzur bulasınız diye sizin için kendi cinsinizden eşler yaratıp, aranızda sevgi ve merhamet var etmesidir. Bunda düşünen bir toplum için elbette ibretler vardır.” (Rûm, 30/21)

“Aranızdan bekâr olanları evlendirin...” (Nûr, 24/32)

“Onlar ‘Rabbimiz! Eşlerimizden ve çocuklarımızdan göz aydınlığı olacak kimseleri bizlere nasip eyle ve bizi Allah’a karşı gelmekten sakınanlara önder eyle!’ diyenlerdir.”
(Furkân, 25/74)

“...Onlar (hanımlarınız) sizin için (kötülüğe karşı koruyucu) bir elbise, siz de onlar için (koruyucu) bir elbisesiniz...” (Bakara, 2/187)

“Mümin erkekler ve mümin kadınlar birbirlerinin dostlarıdır. İyiliği emreder, kötülükten alıkoyarlar. Namazı dosdoğru kılar, zekâtı verirler. Allah’a ve Resûlüne itaat ederler. İşte onlara Allah merhamet edecektir. Şüphesiz Allah azizdir, hüküm ve hikmet sahibidir.”
(Tevbe, 9/71)

“Kötü kadınlar, kötü erkeklerle; kötü erkekler de kötü kadınlara; temiz kadınlar temiz erkeklerle, temiz erkekler de temiz kadınlara lâyıktır. O temiz olanlar, iftiracıların söyledikleri şeylerden uzaktırlar. Onlar için bir bağışlama ve bolca verilmiş iyi bir rızık vardır.” (Nûr, 24/26)

“Allah’ın bazılarını bazılarından üstün kılmasından ve erkeklerin mallarından harcamalarından dolayı, erkekler kadınları kollayıp gözetirler. İyi kadınlar, gönülden saygılı olup Allah’ın kendilerini korumasına karşılık, iffet ve onurlarını muhafaza ederler...” (Nisâ, 4/34)

“Hanımlarınızla güzel bir şekilde geçinin. Onlardan hoşlanmasanız da Allah sizin hoşlanmadığınız bir şeyde birçok hayırlar takdir etmiş olabilir.”
(Nisâ, 4/19)

“Senden kadınlar hakkında fetva istiyorlar. De ki, onlara ait hükmü size Allah açıklıyor: Kitap’ta kendileri için yazılmışı (mirası) vermeyip nikâhlamak istediğiniz yetim kadınlara, çaresiz çocuklara ve yetimlere karşı âdil davranmanız hakkında size okunan âyetler (Allah’ın hükmünü) apaçık ortaya koymaktadır. İyilik adına ne yaparsanız şüphesiz Allah onu bilmektedir.”
(Nisâ, 4/127)

“Kadınlara mehirlerini (bir görev olarak) gönül hoşluğuyla verin. Eğer kendi istekleriyle mehirin bir kısmını size bağışlarsa, ondan gönül rahatlığıyla faydalanın.” (Nisâ, 4/4)

“Eğer bir kadın, kocasının kendisine kötü davranmasından yahut yüz çevirmesinden endişe ederse, uzlaşarak aralarını düzeltmelerinde ikisine de bir günah yoktur. Uzlaşmak adına (daima) hayırlıdır. Zaten nefisler bencillığe elverişlidir. Eğer iyi geçinir ve Allah’a karşı gelmekten sakınırsanız, şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.” (Nisâ, 4/128)

“Eğer (evli) bir çiftin aralarının açılmasından korkarsanız, erkeğin ailesinden bir hakem, kadının ailesinden de bir hakem gönderin. Eğer iki taraf da barışmayı isterlerse, Allah onları uzlaştırır. Şüphesiz Allah her şeyi bilendir ve her şeyden haberdardır.” (Nisâ, 4/35)

“Biz, insana, ana-babasına iyi davranmasını emrettik. Eğer onlar, seni, hakkında bilgin olmayan bir şeyi (körü körüne) bana ortak koşman için zorlarsa, onlara itaat etme. Dönüşünüz ancak banadır. O zaman size yapmış olduklarınızı haber vereceğim.”
(Ankebût, 29/8)

“Rabbin, sadece kendisine kulluk etmenizi, anne babanıza da iyi davranmanızı kesin bir şekilde emretti. Onlardan biri veya her ikisi senin yanında yaşlanırsa, kendilerine ‘öf!’ bile deme; onları azarlama; ikisine de güzel söz söyle. Onlara merhamet ederek tevazu kanadını indir ve de ki: “Rabbim, Tıpkı beni küçükken koruyup yetiştirdikleri gibi sen de onlara acı.”
(İsrâ, 17/23)

“İnsana da anne babasına iyi davranmasını emrettik. Annesi, onu sıkıntı üzerine sıkıntıyla karnında taşımıştır. Onun sütten kesilmesi de iki yıl içinde olur. (İşte bu yüzden) biz insana şöyle emrettik: Bana ve anne babana şükret. Dönüş ancak banadır.” (Lokmân, 31/14)

40 Ayette Aile

“-Emzirmeyi tamamlamak isteyenler için-
anneler çocuklarını iki tam yıl emzirirler.
Onların yiyeceği ve giyeceği, örf'e uygun olarak
babaya aittir. Hiç kimseye gücünün üstünde bir
sorumluluk yüklenemez. Hiçbir anne ve hiçbir
baba çocuğu sebebiyle zarara
uğratılmasın.” (Bakara, 2/233)

“Rabbimiz! Hesap görülecek günde, beni, anne
babamı ve inananları bağışla.” (İbrahim, 14/41)

“Göklerin ve yerin hükümranlığı Allah'ındır. O,
dilediğini yaratır. Dilediğine kız çocukları,
dilediğine erkek çocukları verir. Yahut dilediğine
hem erkek hem de kız evlât verir. Dilediğini de
kısır bırakır. O, her şeyi bilendir, her şeye gücü
yetendir.” (Şûrâ 42/49-50)

“Onlardan birine kızı olduğu müjdelendiği
zaman içi öfkeyle dolarak yüzü simsiyah kesilir.
Kendisine verilen kötü müjde (!) sebebiyle
halktan gizlenir. Şimdi onu, aşağılık duygusu
içinde yanında mı tutsun, yoksa toprağa mı
gömsün! Bakın, ne kötü hüküm veriyorlar!”
(Nahl, 16/58-59)

“De ki: Gelin, Rabbinizin size haram kıldığı
şeyleri anlatayım. O'na hiçbir şeyi ortak
koşmayın! Ana-babaya iyi davranın! Yoksulluk
sebebiyle çocuklarınızı öldürmeyin! Biz sizin de
onların da rızkını veririz.” (En'âm, 6/151)

“Yoksulluk korkusuyla çocuklarınızı
öldürmeyin! Biz onların da sizin de rızkınızı
veririz. Onları öldürmek gerçekten büyük bir
günahdır.” (İsrâ, 17/31)

“Akılsızlıkları yüzünden körü körüne
çocuklarını öldürenler, Allah'ın kendilerine
verdiği rızkı –Allah'a iftira ederek- haram
sayanlar, mutlaka ziyana uğramışlardır. Onlar
gerçekten sapmışlardır. Doğru yolu bulmuş da
değillerdir.” (En'âm, 6/140)

“Ey iman edenler! Ellerinizi altında bulunanlar
(köle ve cariyeleriniz) ve aranızdan henüz bulûğ
çağına ermemiş olan çocuklar, günde üç defa; sabah
namazından önce, öğleyin (yatıp dinlenmek için)
elbiselerinizi çıkardığınızda ve yatsı namazından
sonra (yanınıza girecekleri zaman) sizden izin
istesinler. Bu üçü sizin mahrem vakitlerinizdir. Bu
vakitlerin dışında (izinsiz girme konusunda) sizin
için de onlar için de bir sakınca yoktur. Birbirinizin
yanına girip çıkabilirsiniz. İşte Allah, âyetlerini size
böyle açıklar. Allah, hakkıyla bilendir, hüküm ve
hikmet sahibidir.” (Nûr, 24/58)

“Ailene namazı emret ve kendin de ona devam
et...”
(Tâhâ, 20/132)

“Rabbim! Beni namaza devam eden bir kimse eyle.
Soyumdan da böyle kimseler nasip eyle. Rabbimiz!
Duamı kabul eyle.”
(İbrahim, 14/40)

“Rabbim! Bana katından temiz bir nesil ihsan et.
Şüphesiz sen duayı hakkıyla işitensin.”
(Âl-i İmrân, 3/38)

“Rabbimiz, bizi yalnız sana teslim olmuş kullar eyle.
Neslimizden de sana teslim olan bir ümmet nasip
eyle. Bize ibadetlerimizin usullerini göster,
tevbelerimizi kabul et. Çünkü sen tevbeleri çok kabul
eden ve çok merhametli olansın.” (Bakara, 2/128)

“Rabbim, bana ve anne babama verdiğin nimetlere
şükretmemi, senin razı olacağın salih amel işlememi
bana nasip et. Neslimi de salih kimseler eyle.
Şüphesiz ben sana döndüm. Muhakkak ki ben sana
teslim olanlardanım.” (Ahkâf, 46/51)

“Rabbim! Beni, ana-babamı, iman etmiş olarak
evime girenleri, iman eden erkekleri ve iman eden
kadınları bağışla. Zalimlerin de ancak helâkini
arttır.” (Nûh, 71/28)

“Mal ve evlatlar, dünya hayatının süsüdür. Bâki
kalacak salih ameller ise, Rabbinin katında, sevap
olarak da ümit olarak da daha hayırlıdır.”
(Kehf, 18/46)

“Bilin ki mallarınız ve çocuklarınız birer imtihan
vesilesidir. Katında büyük mükâfat olan ise ancak
Allah'tır.” (Enfâl, 8/28)

“Ey iman edenler! Eşlerinizden ve çocuklarınızdan
size düşman olabilecekler de vardır. Onlardan
sakının. Ama affeder, hoş görüp vazgeçer ve
bağışlarsanız şüphe yok ki Allah çok bağışlayandır,
çok merhamet edendir.” (Teğâbün, 64/14)

“Ey iman edenler! Mallarımız ve evlâtlarımız Allah'ı
zikretmekten sizi alıkoymasın. Kim bunu yaparsa,
işte onlar ziyana uğrayanların ta kendileridir.”
(Münâfikûn, 63/9)

“Ey iman edenler! Kendinizi ve ailenizi, yakıtı
insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun...”
(Tâhrim, 66/6)

“De ki: Şüphesiz hüsrana uğrayanlar kıyamet
gününde kendilerini ve ailelerini hüsrana
düşürenlerdir. Dikkat edin! İşte apaçık hüsrân
budur!” (Zümer, 39/15)

“İnkâr edenlerin ne malları ne de evlâtları Allah'a
karşı onlara bir yarar sağlar. İşte onlar
cehennemliklerdir. Onlar orada ebedî kalacaklardır.”
(Âl-i İmrân, 3/116)

“(Güzel son) Adn cennetleridir; (Allah'a karşı
gelmekten sakınan müminler) babalarından,
eşlerinden ve çocuklarından sâlih olanlarla
beraber oraya girecekler, melekler de her bir
kapıdan yanlarına varacaklardır.”
(Râ'd, 13/23)